

quidam ac perturbatio ex opinione impendentis mali, quod vel perniciem vel molestiam afferre possit. Ictus hanc definitionem suppeditat: *Metus est trepidatio mentis, instantis vel futuri periculi causa* L. 1. ff. *Quod met. caus.* Ad quam Commentatores adjiciunt: Metum Tenebrationem dici, quia menti tenebras offundit, actiones conturbat, & rectum sensum ac rationis usum impedit, imaginatione futuri vel instantis mali.

V. Aliter vero Ethici & aliter Icti metum distinguere *Diviso me* solent. Illi metum dividunt in *Naturalem* seu communem, qui communis est omnibus animantibus & nascitur *us alia E* ex opinione & apprehensione mali naturæ repugnantis, qualem causatur mors, tormentum, fames &c. & *thicorum.* *Rationalem* seu proprium, qui est proprius homini ex opinione mali contristativi, uti est Timor infamiæ, paupertatis, orbitatis &c. Hi duas formant divisiones, quarum prior generalis est, quæ metus *Alia* distinguitur in *Vanum* seu minus probabilem, & *Iustum* qui *Ictorum.* cadit in virum constantem L. 5. 6. & 7. ff. *Quod met. caus.* Posterior est specialis cujus species sunt 1. Metus *Concussionis* qui per minas infertur 2. *Impressionis* qui etiam metus facti dicitur, cum actu interveniant verbera, carcer, armata manus, aliaque quæ sunt atrocioris fracti. 3. *Compulsivus* Potentiæ publicæ, ita dictus, quod metum incutiens sit vir potens in Republ. & superior Dominus terræ. 4. *Reverentialis* seu potentiæ sine autoritate publica, quem in patrem habent liberi, in maritum uxor. 5. *Perfidia*, quando perfidiæ timore aliquid datur, v. gr. ab agrotante Medico, quem timet, ne perfide medeatur, vel Advocato a Cliente, qui nisi daret Advocati veretur perfidiam vid. plur. Illustr. Dn. de Rhetz. Vol. 2. *Disp. Select. Disp. de Metu ejusque Operat. in jure cap. 1. n. 6. seqq.* Hahn ad Wesenb. tit. *Quod met. caus. n. 2.*